

מסורת הש"ס

רשעים דור המבול. דמתי (בהן) כי רעה רעת האדם (בהאשית 1):
טמאים אנשי סדום. דמתי זהו רעים וטמאים (שם יא): אבל
עומדים הם לו. שהיו ונדונים: גמ' נשמח קשה להם בניהם.
נשמח עמנו שרפתן דמתי רוחם אש תחללכם (ישעי' ג): כשביל
נגלגל השין. שרופין טובתן שלמה
והיו גונדין עיניהם ומגלפין אחר
עיניהם: כמים שדומה לגלגל
השין. מעניות שובעין ממקום
קטן כמו עין: ששפה נשפירו.
מלות מעיות של דור המבול שהיו
חמין כדלמך לקמן (ע"ב) ברומחין קלקלו
ברומחין נדוני: וכולן חורו. להודיע
עם מיניהם: עון מפושלמי. עוף
הוא שאחוז עדיין מרבות רעה
שמדווג עם הכל. תושלמי עוף
אחד ובמסקת חולין (דף סג): גבי
שמונה ספיקות איתא והרנוגא
תושלמי ומגדל ודרכי של אמת

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קת.

תורה אור

עוף להרביע כל הבריות: שוקף. החמם עצמו כמקל והיינו החמם
קם למטה רשע: לא מסס. אין מועלת לא בהם ולא בהמונם ולא
במשאם: מהמסס. לשפירא בלע"ז: כי נחמתי כי עשיתי ונח.
ממין דרש: יפה עשיתי וכו'. שאיכתי דרך רשעים כזה: לא
יפה עשיתי. דלפטר היו מחזין: כל
סין. אילו היה נדונים אחרים היה
לדיק יומר: פליטון. נושס שריתו
נוסף ואינו אפרסמון: מקיפס.
מניף כמו ויף הכול דמתרגמין
וקפס (מלכס כ ו): כויקין. נדוני:
לא יפנס דרך כרמים אמרו לו ומי
מעכב. (מידן) שאינו עושה אם יש
כידו כח לעשות קך: (פרישה) אסם
יש לי לטוילא מסס. ממשלח הנליק
ימות קודם ולא יהיה נדון מעכס:
א"כ

1. ויחזרו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני ה' במדבר יו לו
2. אני יי וברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרהי האות הרעועים עלי במדבר הזה יחמו ושם ימתו
3. אמר לי חסדי כרתי בריתי עלי זבת
4. וידרו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותבס עליהם הארץ ויאבדו מנתן הקהל
5. וי שמויות ופסחה מוריד שאול ויפלה
6. ויחמו את כל היקום אשר על פני הארץ ויהי מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויחזו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בהמה בראשית ו כג
7. ויאמר יי לא דוד רוחי באדם לעלם בשום הוא בשר והיו ימינו מאה ועשרים שנה
8. תהרו חשש תלדו קש ורחקם אש תחלכלם
9. בתיהם שלום מפתח ולא שבת אלה עליהם
10. וידרו עבר ולא ינעל תפלט פרתו ולא איוב כא י
11. ישלחו ברבאן עליהם
12. ישאו כתר ומגור וישמחו לקול עונם:
13. אם תשמו ויעברו יכלו ימיהם בטוב ושנייהם בעניינם:
14. ויאמרו לאל סור מנתן ודעת דרכיך לא תפוצנו:
15. ואני נדתי מביא את המבול מים על הארץ לישחת כל בשר אשר בו רוח חיים ממתח השמים כל אשר בארץ ויגזי:
16. וירא בני האלוהים את גבור האדם כי טבת וגה ויחשו להם נשים מכל אשר בחרה:
17. בשנת שש מאות ענה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחודש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
18. וירא יי כי רעה רעת האדם וירא כל רע כל מחשבת לבו רע קל
19. וירא אלהים את הארץ וגה נשחקה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ:
20. ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ תמס מפניהם וגה משחיתם את הארץ:
21. והחם קם למטה
22. ויאמר יי אמהך את האדם אשר בראתי מעל פני הארץ ונח מעל פני הארץ ויחמו את עמם ויחמו את עמם ויחמו את עמם
23. וירא יי כי רעה רעת האדם וירא כל רע כל מחשבת לבו רע קל
24. וירא אלהים את גבור האדם כי טבת וגה ויחשו להם נשים מכל אשר בחרה:
25. בשנת שש מאות ענה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחודש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
26. וירא יי כי רעה רעת האדם וירא כל רע כל מחשבת לבו רע קל
27. וירא אלהים את גבור האדם כי טבת וגה ויחשו להם נשים מכל אשר בחרה:
28. וירא יי כי רעה רעת האדם וירא כל רע כל מחשבת לבו רע קל

והיו גונדין עיניהם ומגלפין אחר עיניהם: כמים שדומה לגלגל השין. מעניות שובעין ממקום קטן כמו עין: ששפה נשפירו. מלות מעיות של דור המבול שהיו חמין כדלמך לקמן (ע"ב) ברומחין קלקלו ברומחין נדוני: וכולן חורו. להודיע עם מיניהם: עון מפושלמי. עוף הוא שאחוז עדיין מרבות רעה שמדווג עם הכל. תושלמי עוף אחד ובמסקת חולין (דף סג): גבי שמונה ספיקות איתא והרנוגא תושלמי ומגדל ודרכי של אמת

הגרות הגר"א
[א] גבי דור המדבר נרס עליו לוח כ: [ב] שם עתה קת. רשע עליו לוח א:
[ג] שם מיהם טבוב. גיל
[ד] שם מיהם: ויהי שמונת
[ה] שם ופניהם חמם נפתחו. נמחק וי"ב ויבדלו מעינת מהם: [ו] שם מלמד שחי מפנים דרך כרמים. נמחק:

רשע לא מוח ולא מהמונם ולא מהמונם ולא מהמונם 1
2. וירא יי כי רעה רעת האדם וירא כל רע כל מחשבת לבו רע קל 2
3. וירא אלהים את גבור האדם כי טבת וגה ויחשו להם נשים מכל אשר בחרה: 2
לעשות לעמו: שנות לבי יי. 26. אלה תולדות נח נח אש צדיק תמים היה נח צדיק ויחמו את עמם ויחמו את עמם ויחמו את עמם 28. קל הוא על פני מים תקל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים איוב כו יי